

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

October 2010

Prometheas Events

- **Friday, October 8, 2010 8:00 pm:** Greek movie (*Μια Μελισσα τον Αυγουστο*) at St. George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD. For more information see attached flyer.
- **Friday, October 22, 2010 8:00 pm** at St. George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD: One Woman Show, by Lili Bitá, “The Greek Woman Through the Ages”. For more information see attached flyer.

Other Events and Announcements

- **Tuesday, October 12, 8:00 pm:** watch the «*Restoration of the Parthenon*» in PBS/WETA
- '*Cyprus: Crossroads of Civilizations*' to Open at Smithsonian's National Museum of Natural History from Sept. 29 through May 1, 2011: <http://www.prnewswire.com/news-releases/cyprus-crossroads-of-civilizations-to-open-at-smithsonian-in-september-102952224.html>. The exhibition is presented on the occasion of the 50th anniversary of the independence of the Republic of Cyprus.
- New Opportunity to Preserve Archaeology in Greece: Join the Archeological Institute of America (AIA) in Writing to the Cultural Property Advisory Committee (CPAC) <http://www.archaeological.org/cpac> (see attachment, too)

Websites of the month

- 1922/Ο μεγάλος ξεριζωμός/Ιστορικό οπτικοακουστικό λευκώμα:
<http://www.nationalgeographic.gr/extra/1922/index.html>
- Greek traditions live on in Tarpon Springs, Florida:
http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/world_news_america/8882354.stm
- Nia Vardalos, Tom Hanks and Father John of St. Sophia Cathedral in Los Angeles bring humor on the stage during their church's annual Greek Festival:
<http://ireport.cnn.com/docs/DOC-493933>

Books of the month

- «*Ούτε το όνομά μου*» από τη Θία Χάλο; στα ελληνικά από τις εκδόσεις Γκοβόστη: Σε μια εποχή που οι ελληνοτουρκικές σχέσεις περνούν μια νέα ιδιαίτερη φάση, η ελληνικής καταγωγής νεοϋορκέζα ζωγράφος και συγγραφέας Θία Χάλο, μας μιλάει για την περιπέτεια της μητέρας της και του ποντιακού ελληνισμού και για το πώς βλέπει τα πράγματα μέσα από αυτήν. Δημοσιεύθηκε στο ΒΗMagazino, τεύχος 516, σελ. 22-27, 5/09/2010 (<http://www.tovima.gr/default.asp?pid=2&ct=4&artid=353305&dt=09/09/2010>)

News Articles

Δίορκος για 1500 χρόνια

7/7 Μια ταινία 22 λεπτών, δημιουργημένη με το σύστημα του animation (εικονοκινητική τεχνική) αναπαριστά με μοναδικό τρόπο το εξαιρετικό μνημείο τεχνικού πολιτισμού της αρχαίας Ελλάδας, τον Δίορκο: μια οδό από ξηράς για την μεταφορά πλοίων ανάμεσα στον Σαρωνικό και τον Κορινθιακό κόλπο κατά μήκος του Ισθμού της Κορίνθου, τότε που δεν υπήρχε ο πορθμός. Η ταινία παρουσιάζει πολλές άλλες τεχνολογικές λεπτομέρειες, αλλά σκηνές της ζωής των ναυτικών εκείνης της μακρινής εποχής: τυχερό παιχνίδι, επίσκεψη στον ναό του Ποσειδώνα, γλέντι σε καπηλειό, καθώς και μια συναισθηματική συντυχία.

Πρόκειται για ένα έργο-συμβολή στην μελέτη της αρχαίας ελληνικής Τεχνολογίας, μια παραγωγή του **Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας** σε συνεργασία με την Εταιρεία Μελέτης Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας.

<http://www.naftemporiki.gr/video/video.asp?id=27474&s=0>

Ο Αρχαίος Δίορκος φωνάζει βοήθεια!

http://www.naftotopos.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=37%3A2010-01-07-10-10-00&catid=25&Itemid=92&lang=el

Ημερομηνία :19-09-10

Το κόνσεπτ, το πρότζεκτ, το μπάτζετ

Του Νικου Γ. Ξυδακη

Θενξ μαν... Όταν τ' ακούω, μεταφράζω σιωπηρά: Ευχαριστώ, μάγκα μου. Ή: Ευχαριστώ, φιλάρα... Τα μεταφράσματα μου φαίνονται πιο αρρενωπά και χυμώδη, πιο άμεσα, πιο μοναδικά. Γιατί λοιπόν οι μάγκες έφηβοι και οι μετέφηβοι τιτιβίζουν τα δικά τους κρεολικά greeklish; Ίσως γιατί κάθε γενιά χρειάζεται τη δική της ιδιόλεκτο, μια μυητική αργκό, προσωρινή, αναλώσιμη, φθαρτή, με ημερομηνία λήξεως. Η ιδιόλεκτος του «μαν» θα ξεθωριάσει με την είσοδό του σε ανώτερο σχολείο, με τη συμμόρφωσή του σε άλλες αργκό, ακαδημαϊκές ή επαγγελματικές, με την ένταξή του στα μαζικά υπερσύνολα της ενήλικης ζωής, της εργασίας.

Το ερώτημα παραμένει πάντως: Γιατί τα αγγλικά κατακλύζουν τον καθημερινό λόγο; Τα κρεολικά των εφήβων είναι η πιο αθώα περίπτωση, η πιο χαριτωμένη. Όταν όμως ακούς ενήλικους, επαγγελματίες, επιστήμονες, σπουδαγμένους, να παπαγαλίζουν αγγλικά, να περιγράφουν τη δουλειά τους, τη σκέψη τους, ακόμη και τη διάθεσή τους, με αγγλικά μονοσύλλαβα ή ολιγοσύλλαβα, δεμένα με λίγα ελληνικά ρήματα και άφθονα λεκτικά τικ, όπως «καταλαβαίνεις...», ε, τότε αρχίζεις να σκέφτεσαι για τα βαθύτερα αίτια.

Είναι αληθές ότι η γλωσσομάθεια έχει αυξηθεί γεωμετρικά τις τελευταίες δεκαετίες. Ο απόφοιτος λυκείου, ακόμη και χωρίς ιδιαίτερη επίδοση, θα διαβάσει και θα μιλάει αγγλικά ασυγκρίτως καλύτερα από τον ανάλογό του του '70, ακόμη και του '80. Μέγα μέρος των σπουδών διεξάγεται σε αγγλόφωνα σχολεία, προπτυχιακά ή μεταπτυχιακά. Μέγα μέρος των επαγγελματιών απαιτεί καλή γνώση ξένης γλώσσας. Το επικοινωνιακό περιβάλλον κατακλύζεται από ξένη γλώσσα: τηλεόραση, ταινίες, Διαδίκτυο, ποπ κουλτούρα.

Αρα η ένταξη στην ξένη γλώσσα, αγγλική εν προκειμένω, έρχεται αβίαστα, φυσικά. Όλα σε σπρώχνουν σε αυτή, γιατί να αντισταθείς; Ο ανάδελφος γλωσσικά Έλληνας, ο χαρτογιακάς ο ευρισκόμενος στον παγκοσμιοποιημένο χώρο των υπηρεσιών, με ανεπαρκή ουμανιστική παιδεία και αδιαμόρφωτο γλωσσικό όργανο, θα πέσει αναγκαστικά στην ευκολία του έτοιμου γλωσσικού κώδικα. Στα μοντέρνα επαγγέλματα των πάσης φύσεως υπηρεσιών, της επικοινωνίας, της ρευστής τέχνης, η συνεννόηση διεξάγεται γύρω από λέξεις-φετίχ, ας πούμε, τις εξής τρεις: κόνσεπτ, πρότζεκτ, μπάτζετ. Εχω ένα κόνσεπτ για ένα πρότζεκτ, αλλά δεν μου βγαίνει το μπάτζετ. Όλη η δημιουργικότητα, όλη η εργασία, ο κόπος, η σκέψη, το σφρίγος, όλα συμποσούνται σε αυτό το τρίπτυχο δυσύλλαβων.

Παίζουν ρόλο οι σπουδές; Τα μάστερ μονοετούς σε βρετανικά πανεπιστήμια και πρώην πολυτέχνικ; Ναι, ασφαλώς, αλλά πολύ σοβαρότερο ρόλο παίζει το οιονεί διεθνές περιβάλλον της εργασίας, και η γενικευμένη ολιγογλωσσία των εταιρικών στελεχών. Στις μπίζνες δεν χρειάζονται καλά ελληνικά, δεν χρειάζεται καν γλώσσα, όλα διεξάγονται με στερεοτυπικές εκφράσεις και τυποποιημένες σκέψεις: αυτά κυκλοφορούν ως επικρατούσα αλήθεια.

Σοβαρό ρόλο παίζει και η ξενομανία. Υπό τον συνοπτικό αυτό όρο εννοούνται διάφορα συμπλέγματα καθυστέρησης, μειονεξίας, σκνηρίας, μιμητισμού - ψυχολογικά και κοινωνικά. Σε περιβάλλον ασφυκτικά ομογενοποιημένο, κοσμοπολίτικο, ίδιο παντού, άοσμο, άχρωμο, «πολιτισμένο», η διατήρηση ιδιαιτέρας ταυτότητας, ιδιομορφίας, ετεροχρωμίας, ντοπιολαλιάς, είναι δυσχερής, κοπιώδης, παράτολμη, ανεπιθύμητη εντέλει. Είναι ευκολότερο και ασφαλέστερο να ομοιάζεις, να κρύβεσαι ανάμεσα σε μυριάδες ομοιόχρωμους γκρίζους: γίνεσαι ευκολότερα αποδεκτός. Τα πλούσια, καλά ελληνικά είναι δύσκολα και σχεδόν ανώφελα οικονομικά-εργασιακά: τα κρεολικά, τα φραγκολεβαντίνικα, τα γκρίκλις του κόνσεπτ-πρότζεκτ είναι εύκολα, ακίνδυνα, ξεκούραστα, καλύπτουν αδυναμίες και ανεπάρκειες. Κι αφού ο ξένος το 'χει βρει, γιατί να σκάμε να το βρούμε εμείς στα ελληνικά; Μισή αλήθεια, ή και ψέμα. Το αντιλαμβάνομαι όταν ακούω γιατρούς να λένε αγγλικά όσα δεν ξέρουν ελληνικά λόγω σκνηρίας: κι όταν θυμάμαι σπουδαίους γιατρούς να λένε για τις αμερικανικές σπουδές τους ότι το ευκολότερο πεδίο ήταν το γλωσσικό, λόγω ελληνογενούς ορολογίας.

Το ποτάμι που μας περιέχει είναι ορμητικό και κοσμοπολίτικο, με τρόπους καινούργιους. Αναμφίβολα. Η εγκατάλειψη της μητρικής γλώσσας όμως δεν είναι πρόοδος: είναι υποταγή και απώλεια ταυτότητας, είναι υπαρξιακή συρρίκνωση. Η γλώσσα δεν είναι μόνο εργαλείο, δεν είναι μόνο φόρμα, δεν είναι επικοινωνιακότητα: είναι νοητικό και αισθητικό συμβάν, είναι υλικότητα, είναι σχέση, κοινωνία. Πίσω από την κρεολική, τη θρυμματισμένη γλώσσα των στελεχών και των μοδάτων, των τεχνοκρατών, τώρα πια και των πολιτικών, αναπτύσσεται μια αναλόγως κρεολική, θρυμματισμένη σκέψη, ομοιόμορφη, ομοιόχρωμη, ομοιογενής, αδιάφορη, κολοβή, υποταγμένη. Υποταγμένη κυρίως.

http://www.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathpolitics_1_19/09/2010_1292650

Italy's Ivan Cudin wins Spartathlon 2010

Italian ultra-distance runner Ivan Cudin won the 28th Spartathlon on Saturday, covering the 246 kilometre distance from Athens to Sparta in just over 23 hours. The race started out on Friday from the Acropolis in Athens.

With a time of 23:03:06, Cudin topped a record turnout of 325 athletes of both genders from 32 countries, with Jan Albert Lantink of The Netherlands in second place with a time of 23:31:22 and Jan Prochaska of Germany in third with a time of 24:55:58, while the top Greek in the competition was Stergios Anastasiadis, who placed 10th overall with 29:03:14.

The top woman was Emily Gelder of Great Britain, who placed 14th in the overall standings with 30:17:03.

The Spartathlon is a historic ultra-distance foot race that takes place in September of every year in Greece. It is one of the most difficult and satisfying ultra distance races in the world because of its unique history and background.

The race retraces the route of Pheidippides, whom the Athenian generals sent to Sparta to seek reinforcement for their sparse forces in order to confront the "Asian tide" (incursion), according to the historian Herodotus on the 490 BC Battle of Marathon.

For 28 consecutive years, the Spartathlon athletes have followed the route John Foden and his team defined in 1982 when they experimented in running from Athens to Sparta. It is based on Herodotus' description of the Athenian 'Imerodromou' or messenger who arrived in Sparta the day after he departed from Athens and also on well known historical events of that time. It has, therefore, been considered the nearest route to that which Pheidippides must have followed.

The battle of Marathon in 490 B.C., one of the most famous battles in world history, constituted a landmark and a starting point in the history of civilization. The triumph of the genius of Miltiades and the self-denial of his soldiers made the hordes of Persians flee and rescued Athens and Hellenism from the utmost danger of subjugation to the barbarian invaders. The effects of the victory at Marathon continue to influence the present. It was the first victory against the planned domination of "Asianization" over Europe and an event with momentous significance. Because of this victory, Athens was able to achieve a great deal and bequeath the benefits of its knowledge, arts and virtue to mankind.

Briefly, Miltiades' messenger Pheidippides started out of Athens on the ancient Iera Odos, or "sacred road," up to Elefsis. From there he followed Skyronia Odos, a military road on the slopes of the Gerania Mountains, and travelled through Isthmia, Examilia and Ancient Corinth. He went on to Ancient Nemea, thus avoiding the Epicratea of Argos, as it wasn't in alliance with Athens, and he continued along the mountains between Argolida and Arcadia. He climbed the Parthenio

Mountain (1200 meters), where he encountered the God Pan. Descending the mountain, he continued in the direction of historical Tegea, one of the locations mentioned by Herodotus in his account about Pheidippides. He proceeded south toward Sparta. Upon his arrival in Sparta, he completed 1,140 “stadia” (with one 'stadion' equalling the length of one stadium), totalling 246 kilometres.

In 1879 the English poet Robert Browning wrote the stirring poem 'Pheidippides'. It is said that the poem so inspired Baron Pierre de Coubertin and other founders of the modern Olympic Games that they were prompted to create a foot race of 42 km which would be named the Marathon.

"Archons of Athens, topped by the tectix, see, I return!

See, 'tis myself here standing alive, no spectre that speaks!

Crowned with the myrtle, did you command me, Athens and you,

"Run, Pheidippides, run and race, reach Sparta for aid!

Persia has come, we are here, where is she?" Your command I obeyed,

Ran and raced: like stubble, some field which a fire runs through,

Was the space between city and city: two days, two nights did I burn ... Over the hills, under the dales, down pits and up peaks."

Two and a half thousand years after that historical battle, a sports event, inseparably related to it, was born in Greece. The Spartathlon is inseparably linked with the Olympic ideals of friendship, peace, selflessness and fraternity.

The ultra-distance runners were greeted by Spartans at the entrance to the city, while a lavish ceremony in honor of the winners was held in the center of Sparta on Saturday evening.

Source: Greek Embassy Greek News Agency

Karyatides

A caryatid (Greek: Καρυάτις, plural: Καρυάτιδες) is a sculpted female figure serving as an architectural support taking the place of a column or a pillar supporting an entablature on her head.

The Greek term karyatides literally means "maidens of Karyai", an ancient town (translation: town with walnut trees) of Peloponnese.

Karyai had a famous temple dedicated to goddess Artemis in her aspect of Artemis Karyatis: "As Karyatis she rejoiced in the dances of the nut-tree village of Karyai, those Karyatides, who in their ecstatic round-dance carried on their heads baskets of live reeds, as if they were dancing plants"

The missing Caryatid from the Erechtheion. This one is in the British Museum.

The Caryatid Porch of the Erechtheion, Athens, 421–407 BC. These Caryatids are now placed in the new Acropolis Museum in Athens.

Rear view of a caryatid.

Στην είσοδο του χωριού Καρυαί της Λακωνίας υπάρχει ομοίωμα των καριάτιδων του Παρθενώνα.